

ONTHAAL VAN DE NIEUWE PAASKAARS EN ZEGENING VAN HET DOOPWATER

1. Onthaal van de nieuwe paaskaars

Omdat alle publieke liturgische vieringen van de Goede Week dit jaar zijn afgelast, vervalt ook de lichtritus aan het begin van de paaswake. Normaal gezien wordt daarbij het paasvuur gezegend waaraan de paaskaars wordt ontstoken. Deze zegening is dit jaar dus niet mogelijk.¹ De paaskaars zal gewoon ontstoken worden wanneer ze voor het eerst in de liturgie kan worden gebruikt. Het is wenselijk om op de eerste zondag waarop publieke vieringen opnieuw toegelaten zijn volgende korte ritus te voorzien voor de ontvangst van de nieuwe paaskaars.

Vlak voor het begin van de viering verzamelen de priester en de assistenten achteraan in de kerk bij het portaal. Als er een diaken is draagt hij de brandende paaskaars. Vóór de aanvang van de openingsprocessie spreekt de priester deze of gelijkaardige woorden:

Broeders en zusters,
het is een grote vreugde om hier opnieuw verzameld te zijn.
Sinds 14 maart hebben we onze verbondenheid
met God en met elkaar niet kunnen vieren in de tekens van de liturgie.
We waren wel verbonden door het gebed,
door tekens van menselijke aandacht en zorg;
we konden ons met velen verbonden weten via de sociale media,
via de televisie- en radiovieringen.
Maar, zoals we de spontane contacten van medemenselijkheid moesten missen
- geen handdruk, geen kus, geen schouderklopje -
zo hebben we ook een verplichte vasten beleefd
in onze deelname aan de liturgie.
Maar nu zijn we opnieuw hier samen,
om het Pasen van Jezus te vieren
en ons tot zijn levend lichaam tot laten opbouwen.

¹ Volgens het decreet van de *Congregatie voor de goddelijke liturgie en de regeling van de sacramenten* van 19 maart 2020, wordt dit jaar de bereiding en de zegening van het vuur nergens voorzien.

In het nieuwe licht van deze paaskaars
begroeten we Jezus Christus zelf, het Licht van de wereld,
die door zijn opstanding uit de dood
het kwaad en de duisternis heeft overwonnen.
Laten we dit licht van Christus met grote vreugde begroeten,
en bidden wij:

De priester keert zich tot de paaskaars en bidt.

Heer God,
geef dat dit licht bron van leven wordt voor onze gemeenschap,
bron van hoop voor ons die vandaag een nieuw begin maken,
bron van liefde voor allen die delen in onze paasvreugde.
Help ons om trouw te blijven
aan wat wij vandaag ontvangen,
door Christus, onze Heer.

Na dit gebed vangt de intredeprocessie aan, terwijl de gemeenschap en het koor een gepast intredelied zingen (bijvoorbeeld: ZJ 825 Licht dat ons aanstoot in de morgen of ZJ 438 Licht, ontloken in het donker). Wanneer de priester en de assistenten vooraan aangekomen zijn, krijgt de paaskaars een centrale plaats in het liturgisch centrum en worden de kaarsen die elders staan er aan ontstoken.

2. Zegening van het doopwater

Het is ook heel wenselijk om bij de eerste publieke viering na het kruisteken en de begroeting de boeteritus te vervangen door de waterzegening en -besprenkeling, zoals voorzien in het *Missaal voor zon- en feestdagen*, 1993, pp. 533-534. Deze ritus is bedoeld als een bijzondere gedachtenis van het doopsel.

De priester zegt:

Broeders en zusters,
laten wij deemoedig bidden tot de Heer onze God,
dat Hij dit water, dat Hij geschapen heeft, wil zegenen
en er ons mee besprenkelt tot gedachtenis aan ons doopsel.
Moge Hij ons bijstaan
opdat wij trouw blijven aan de Geest die wij ontvangen hebben.

Na een korte stilte vervolgt hij met gevouwen handen:

Almachtige eeuwige God,
Gij hebt gewild dat het water,
bron van leven en begin van elke reiniging,

ons ook innerlijk zou zuiveren
en ons de gave schenken van het eeuwig leven.
Wij bidden U: zegen dit water +
waardoor wij op deze dag van de Heer gesterkt willen worden.
Vernieuw in ons de bron van uw genade,
het levend water,
dat ons naar lichaam en naar geest
voor alle kwaad beveiligt.
Sta toe dat wij met een zuiver hart tot U komen
en uw heil waardig ontvangen.
Door Christus onze Heer.

Allen: Amen.